

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. spółki jawnej w K.
przeciwko B. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 grudnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli

skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana opierając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankach wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. wskazała, że występuje istotne zagadnienie prawne a mianowicie, czy w świetle zasady bezpośredniości i równości stron dopuszczalnym jest wydanie przez sąd orzeczenia w oparciu o opinię biegłego sporządzoną na podstawie dokumentacji, która nie stanowiła materiału dowodowego w sprawie, a została biegłemu przedstawiona przez stronę z pominięciem sądu i strony przeciwnej. Poza tym zdaniem pozwanej skarga jest oczywiście uzasadniona ponieważ Sąd drugiej instancji nie odniósł się do zarzutów dotyczących braku w aktach sprawy stosownej dokumentacji księgowej powódki, która powinna być podstawą wyliczenia przywłaszczonej przez pozwaną kwoty.

W związku z uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania trzeba odwołując się do utrwalonego orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien w odrębnym wywodzie prawnym nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia

3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.).

Tych wymagań nie spełnia wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca ograniczyła się do sformułowania zagadnienia prawnego nie odnosząc go do żadnej konkretnej normy procesowej i nie wyjaśniając, jakie argumenty mogą usprawiedliwiać rozbieżności ocen w tym zakresie.

Poza tym należy uwzględnić, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wtedy, gdy już z treści skargi, bez potrzeby jej głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań prawnych wynika, że przytoczone w niej podstawy uzasadniają uwzględnienie skargi (tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, nie publ.).

Skarżąca nie wykazała tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Uzasadnienie wniosku w tym zakresie zawiera ono jedynie powtórzenie zarzutu podniesionego w ramach podstaw kasacyjnych, bez bliższych rozważań pozwalających kwalifikować zarzucane uchybienie nie tylko, jako mające wpływ na orzeczenie co do istoty ale też jako uzasadniające wniosek, iż sama skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 postanowił jak wyżej.